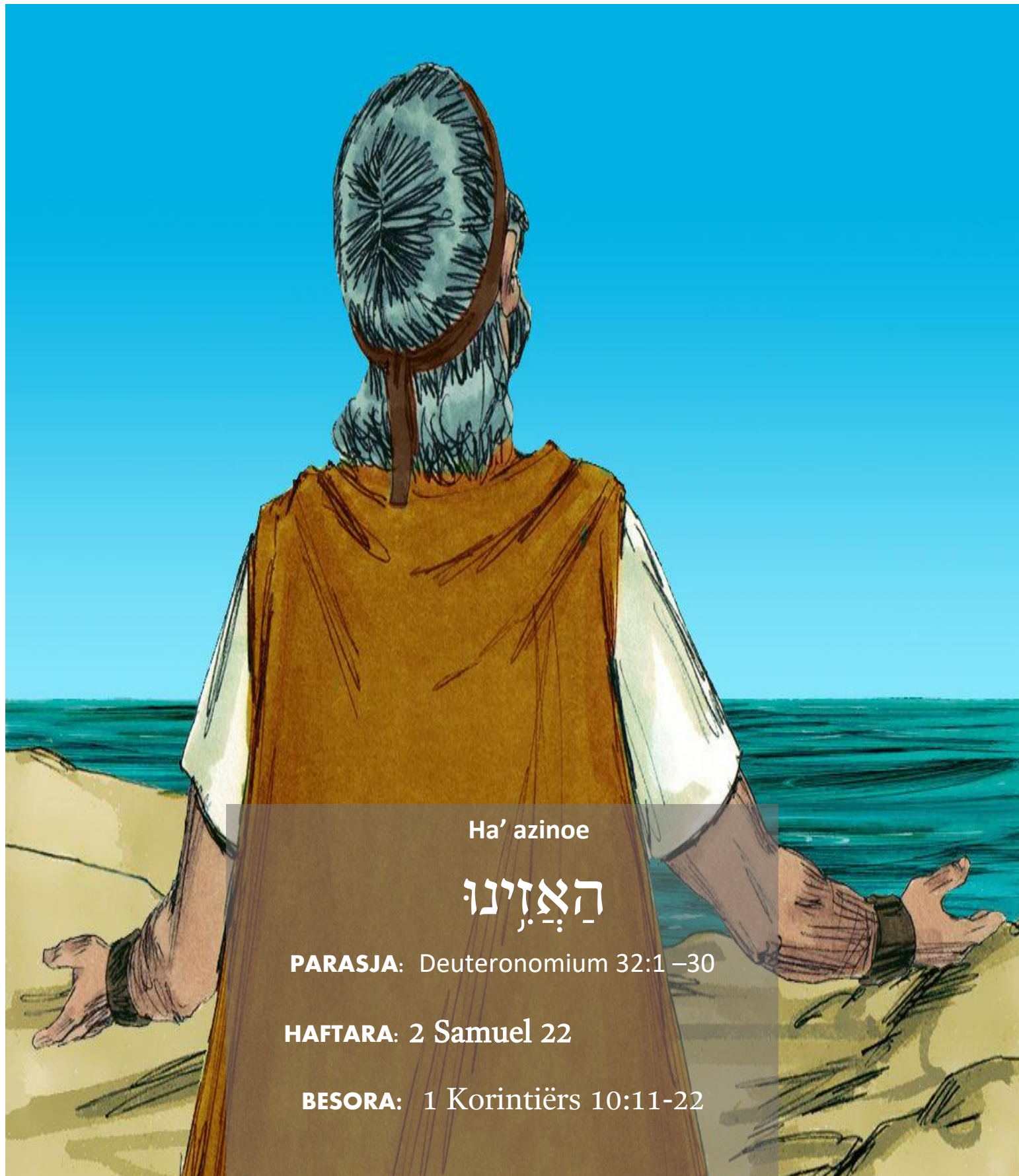


SHABBAT שבת שלום SHALOM

Editie 894

Sept 26, 2020 – 8 Tisjrie ,5781



Ha' azinoe

הַאֲזִינוּ

PARASJA: Deuteronomium 32:1 –30

HAFTARA: 2 Samuel 22

BESORA: 1 Korintiërs 10:11-22

WJAFC

World Jewish
Advetist

Friendship
Center

Een wekelijks nieuwsbrief van informatie en, voorlichting gepubliceerd door de World Jewish Adventist Friendship Center onder de paraplu van de Algemene Conferentie-Departament Adventist Mission wjafc.globalmissioncenters.org

SHABBAT שבת שלום SHALOM

Sept 26 2020 - 8 Tisjrie 5781

Editie 894

Auteur

Engelse Editie: ©

Richard-Amram Elofer
richard@elofers.com

Spaanse Editie

Claudia Mascero
Masiero.ca@gmail.com

Russische Editie:

Alexandra Obrevko
sashok_1@mail.ru

Franse Editie:

Sabine Baris
Sabinebaris@gmail.com

Portuguese Editie

Carlos Muniz
cdmuniz@gmail.com

Nederlandse Editie:

Nederlandse Vertaalteam

Editor. Hubert Pauletta
h_pauletta@outlook.com

LATEN WE SAMEN BIDDEN

We bidden elke week voor de Joodse Vriendschapsbediening en hun partners. Ik stel voor, dat onze vrienden van 27 September tot en met 10 Oktober bidden voor Rogel Tavares en zijn team in Sao Paulo in Brazilië. Maar ook voor al onze bedieningen in Brazilië, met Covid 19 is de bediening niet makkelijk, daarom is het belangrijk om te bidden voor elke assistent die we hebben in Brazilië.

In Deze Editie

Nieuws.....	3
Parasja.....	4/6
Haftara.....	7
Besora-Apostolisch.....	7/8
Inspiratie hoek.....	9/10
Vert -Traditie	10
Kids.....	10

©Darlan Grossi e Leticia Assef

website:WJAFC

wjafc.globalmissioncenters.org

om u in te schrijven voor onze nieuwsbrief/parasja om enkele (hulp)middelen te downloaden sjabbat school lesboek in het hebreeuws en andere documenten).

shalom adventure magazine online:

www.shalomadventure.com

Als u artikelen, wilt lezen, video's bekijken, inlichting over het jodendom en israël, deze website is speciaal voor u.

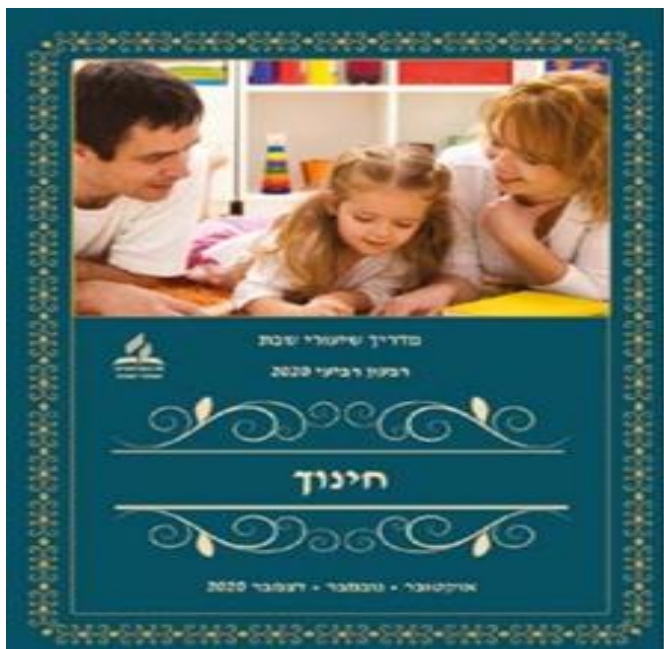
Russische Website:

<http://www.boruh.info/> Dit is een Russische website, met veel artikelen en de parasja wordt wekelijks hier geplaatst.

HEBREEUWS SJABBATSCHOOL

Elk kwartaal ontvangen we de nieuw Bijbelstudiegids in Israel in het Hebreeuws. We zijn blij om te voorzien in dit boek van lessen voor het 4^e kwartaal 2020. De studie gaat over 'Educatie'—het onderzoeken van de Bijbelse principes van Educatie. Als je een kopie wil, kan je deze studiegids downloaden van onze website,

<https://wjafc.globalmissioncenters.org/>



**VOLGENDE SEMINAAR DOOR
D. RICHARD ELOFER**

De volgende Zoomseminaar die door Richard Elofer onderwezen, zal zijn op Sabbat 26 September voor de gemeenten in Argentinië. De leden van twee gemeenten zullen samenkomen om deel te nemen aan deze seminaar. Het zal plaats vinden om 11.00 am Buenos Aires tijd 10.00 am NY, 3.00 PM Londense Tijd. Om alle nodige verbindinginformatie te krijgen, neem contact op : Richard@elofer.com.

SJABBAT SJOEVA

Het woord *Sjoev* is een Hebreeuws werkwoord, dat "terugkeren" betekent. Dit woord geeft ons het Hebreeuwse woord *Tesjoeva*, dat berouw betekent. *Sabbat* is een vrouwelijk woord, daarom is het meervoud van *Sabbat*, *Sjabbatoth*, zoals "oth" het teken is voor het meervoud vrouwelijk. In het enkelvoud is het teken voor vrouwelijk "ah". Deze *Sjabbat*, zijnde de laatste *Sjabbat* voor *Jom Kippoer*, wordt "*Sjabbat* van terugkeer naar G-d", genoemd. De *Sjabbat* bij uitstek voor *Tesjoeva* (berouw). Dus op de Joodse kalender noemen we het *Sjabbat Sjoeva*.

SOEKKOT LEZINGEN

1e Dag: Oktober 3

Leviticus 22:26-23:44 & Numeri 29:12-16, Haftara Zacharia. 14:1-21

2e Dag: Oktober 4

Leviticus 22:26-23:44 & Numeri 29:12-19 Haftara 1Koningen 8:2-21

3e Dag: Oktober 5

Numeri 29:17-22

4e Dag: Oktober 6

Numeri 29:20-28

5e Dag: Oktober 7

Numeri 29:23-31

Sjabbat Oktober 8

Exodus 33:12-34:26 & Haftara: Ezechiël 38:18- 39:16

7e Dag: Oktober 9

Numeri 29:26-34

8e Dag Shemini Azeret: Oktober 10

Deuteronomium 14:22-16:17 & Numeri 29:35-30:1. Haftara: 1Koningen 8:54-9:1

9e Dag Simchat Torah: Oktober 11

Deuteronomium 33:1-34:12, Genesis 1:1-2:3 & Numeri 29:35-30:1. Haftara Jozua 1:1-18.

Bijna alles van Ha'azinoe is een lied of gedicht, geschreven in de Tora, in twee kolommen. Mosje roept de hemel en aarde als eeuwige getuigen, op te treden naar wat er zal gebeuren, als de Joodse mensen zondigen en ongehoorzaam zijn naar de Tora. Mosje herinnert het volk, om de geschiedenis van de wereld te onderzoeken, en op te merken hoe het Joodse volk elke keer word gered van vernietiging in elke generatie. Dat G-D de touwtjes van de gebeurtenissen in de wereld in handen heeft, zodat Bnee Jisraël haar lot kan vervullen als Zijn boodschapper in de wereld. G-d's goedheid is zo groot dat Jisraël eeuwig dankbaar zou moeten zijn, niet alleen voor het behoud van hen in de woestijn, maar Hij bracht ze ook naar een land van verbazingwekkende overvloed. En voor het verslaan van hun vijanden Deze overvloed leidt de mensen om zelfgenoegzaam te worden. Lichamelijke genoegens vertroebelen de moraal van het volk. Zij aanbidden lege afgoden en machteloze goden, en genieten van allerlei verdorvenheden. G-D zal dan de volken zonder morele waarden, over Jisraël laten heersen en ze vervolgens over heel de wereld verstrooien. Echter hun enige doel is als een stang het Joodse volk te tuchtigen. Wanneer deze landen denken dat het door middel van hun eigen kracht komt, zal G-D hen eraan herinneren, dat ze niet meer dan een instrument zijn, om Zijn wil te doen. Het doel van het Joodse volk is fundamenteel-dat de mens zijn schepper zou moeten kennen--noch ballingschap noch lijden kan de band tussen G-Den Zijn volk verbreken. Uiteindelijk zal in de definitieve verlossing deze nabijheid worden hersteld. G-D zal Zijn toorn tegen de vijanden van Jisraël keren alsof ze Zijn vijanden waren, die geen genade tonen aan de beulen van Zijn volk. G-D geeft dan zijn laatste gebod aan Mosje: Hij moet de berg Nebo beklimmen, om met zijn stam herenigd te worden.

Neigt uw oor, gij hemelen, dan wil ik spreken, en de aarde hore naar de woorden van mijn mond. (Deu 32:1 NBG)



©Freehleinmages.org

SJABBAT SJOEVA

De Sjabbat die voorafgaat aan Jom Kippoer wordt Sjabbat Sjoeva genoemd, "De Sjabbat van de Terugkeer" (geestelijke terugkeer, wat ook Tesjoevah "berouw" betekent). Volgens de Joodse traditie bevat deze sjabbat de kracht van vierentwintig vasten van Jom Kippoer. Zoals we weten dat Sjabbat een dag van vreugde is en niet een dag om te vasten, stelden de Joodse geleerden de vraag: "aangezien Sjabbat een dag van vreugde is, van eten, hoe kan het tegenovergestelde in zich bevatten?" Op de Sjabbat hebben we de mogelijkheid om deze fysieke wereld aan te nemen en, in plaats van het te gebruiken voor eigen verheerlijking, kunnen we het verheffen tot de dienst van onze Schepper. De tien dagen tussen Rosj Hasjana en Jom Kippoer (19 tot 28 september), worden door onze wijzen de Atserets Yamei Tesjoeva (tien dagen van bekering) genoemd

.In de verzen wordt op dit concept bedoeld. De Rambam (Maimonides) stelt vast, dat Tesjoeva in deze periode effectiever is. De mitswa van Tesjoeva (bekering) kan het hele jaar door worden uitgevoerd; wat is de betekenis van deze periode, die het voor de bekering gunstiger maakt? De Rambam, vermeldt in zijn magnum opus, "Yad Hachazak" het principe van bechira chofshi (vrije keuze) in de Wetten van Bekering. Vrije keuze is de basis van onze relatie met HaSjeem. Zonder de mogelijkheid om te kiezen tussen het juiste en verkeerde, zou er geen systeem kunnen zijn van "verlost" en "verloren". De Joodse traditie zegt, dat HaSjeem, die onze Genezer is, in de tien dagen der berouw dichterbij ons staat en op ons wacht om Hem aan te roepen. Daarom is het tijdens deze periode makkelijker om de onderliggende oorzaken van ons slecht gedrag te verwijderen. HaSjeem zal deze oorzaken verwijderen, zolang we de volledige verantwoordelijkheid nemen voor onze acties.

BETEKENIS VAN BEKERING

Rabbin Avraham van Slonim gaf eens een preek over de betekenis van de maand Elloel en de dagen voor Jom Kippoer en het belang van Tesjoeva-bekering. Iemand zei: 'Rabbi, wat voor nut heeft berouw wanneer ik van tijd tot tijd in mijn slechte gewoontes terugval. Welk doel heeft mijn berouw?'. Rabbin Avraham antwoordde: 'Wanneer een mens zich realiseert, dat ze in diepe modder wegzakt en eruit moet komen, neemt ze grote stappen om naar veilige grond te komen. Elke keer echter, dat de persoon zijn voet terugzet, stapt hij weer in de modder, maar wanneer hij stopt zal hij volledig wegzakken. Maar als hij door blijft gaan, zal hoewel hij nog in de modder zit, elke beweging hem dichterbij veilige grond brengen'. "Hetzelfde is met Tesjoeva. Als je uit de spirituele modder probeert te komen, zie je eerst geen verbetering. Maar zolang je moeite blijft doen, om eruit te komen, zal je uiteindelijk slagen. Het ergste is om te stoppen met het proberen, want dan zal je zeker in de modder wegzakken!'".

JONAS EN JOM KIPPOER

Op zondagavond begint Jom Kippoer, Joden zullen in synagogen of thuis in verband met de Covid-19 het boek Jona voorlezen. Jona was er niet zeker van, dat G-d van iedereen houdt... hij wilde niet preken in Ninive omdat hij bang was om de Niniviten angst aan te jagen. Toen hij echter uiteindelijk naar Ninive ging, predikte hij in de stad, de mensen waren niet boos op hem, maar hadden berouw en G-d vernietigde de stad Ninive niet. Toen herhaalde Jona wat Mosje allang geleden zei; "want ik wist, dat Gij een genadig en barmhartig God zijt, lankmoedig, groot van goedertierenheid en berouw hebbend over het kwaad", (Jon 4:2). Het beste voorbeeld van Tesjoeva voor de synagoge is dus het berouw van niet-joden, de inwoners van Ninive. Laten we bidden, dat onze Joodse vrienden deze stap in hun huis zullen accepteren tijdens het gebed van Jom Kippoer. Maar als ieder van ons Gods liefde en medeleven in ons leven en in onze zending zouden beseffen, dan zouden we ervaren wat er geschreven staat in het lied, dat we deze week lezen, Ha'azinoe, dat G-d onze Rots en onze Verlossing is (Deuteronomium 32). We zouden ontdekken hoeveel G-d van iedereen in de wereld houdt, niet alleen van Joden, Christenen of Adventisten, maar van de hele wereld, "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebben", (Joh 3:16), en deze liefde zal ons helpen te begrijpen wat de missie van onze congregatie in deze context is.

HET BLAZEN EN HOREN VAN DE SJOFAR

In sommige gemeenschappen is de tekst van de profeten die op deze Sjabbat wordt voorgelezen afkomstig van Joel: "Blaast de bazuin op Tzion, heiligt een vasten, roept een plechtige samenkomst bijeen.

Vergadert het volk, heiligt de gemeente, roept de ouden bijeen, vergadert de kinderen en de zuigelingen; de bruidegom trede uit zijn kamer en de bruid uit haar bruidsvertrek. Laat de priesters, de dienaren des ADONAI, tussen de voorhal en het altaar wenen en zeggen: Spaar, ADONAI, uw volk en geef uw erfdeel niet prijs aan de smaad, zodat de heidenen met hen zouden spotten. Waarom zou men onder de volken zeggen: Waar is hun God?", (Joel 2:15-1). Volgens de Joodse kalender wordt het blazen van de sjofar gedaan op Rosj Hasjana en Jom Kippoer, de dag van de verzoening. De Tora leert ons, dat de Almachtige ons vergeeft als we Tesjoeva doen (berouw hebben). Hoe moeten we berouw tonen?. Er zijn 5 stappen, Jesjoea geeft ons 5 stappen in een van Zijn vergelijkingen genaamd; "de Verloren Zoon".

- 1) We moeten erkennen dat we een fout hebben begaan.
- 2) We moeten echt diep berouw hebben over de gemaakte fout.
- 3) de Almachtige vragen ons te vergeven.
- 4) Als de zonde tegen onze naaste is geweest, moeten we hem vragen ons te vergeven, We moeten de fout herstellen waar mogelijk (bijv. terugbrengen van gestolen spullen en vergeving vragen).
- 5) We moeten een plan opstellen om te voorkomen, dat we dezelfde misstap in de toekomst weer maken.

Rabbi Abraham Twerski leert ons, dat "Halacha vereist, dat iemand een ander moet vergeven, indien hij zich verontschuldigd voor zijn gedrag", (Orach Chaim 606:3). Het middeleeuwse werk van Musar literatuur, dat een samenwerking is van tal van rabbi's, voegt eraan toe dat we een ieder moeten vergeven, die ons gekwetst heeft, ook al verontschuldigt hij zich niet en citeert de Talmoed, waarin staat dat wanneer een persoon een ander vergeeft, hij vergeving voor zijn eigen zonde zal verdienen (Yoma 23a). De Halacha zegt, dat "Goddelijke vergeving alleen effect heeft voor degenen, die geloven dat G-d vergeeft". Er zit een belofte in het vergeven volgens de bijbel, "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid", (1 Johannes 1:9). G-d's vergeving accepteren is een kwestie van geloof. In deze periode van Jom Kippoer is het tijd, om de sjofar te blazen in onze gemeente en onze mensen op te roepen om berouw te tonen. Ik weet zeker, dat G-d Zijn spirituele regen zal laten vloeien.

GODS NAAM EREN

De eerste drie verzen van Ha' azienoe zijn een inleiding op het lied. Het begin van het lied komt uit vers 4 .

De Wijzen van Israël hebben in vers 3 een uitnodiging om een speciale zegen te reciteren voordat de Tora wordt gelezen gezien, die zegt: "Want ik zal den Naam des ADONAI uitroepen; geeft onzen God grootheid!", (Deuteronomium 32:3).

We zouden Hasjeem moeten prijzen en danken voor de gave van Zijn Woord, en voor het begrip ervan. Als de Bijbel door God is gegeven via de Roeach Hakodesj, zou hij de gelovigen moeten kunnen inspireren om het te begrijpen, maar daarvoor moeten we hem vragen om ons zijn licht van begrip te geven. Het lezen van de Bijbel zou niet alleen "mechanisch" moeten zijn, zoals andere religies een mantra reciteren. Het lezen van de Bijbel zou moeten zijn om de wil van God voor de wereld en ons leven te begrijpen. Voordat Mosje het Woord van God begon te reciteren, sprak hij zijn dank uit aan God en verkondigde hij de grootsheid van zijn naam, "Ik zal den Naam des ADONAI uitroepen; geeft onzen God grootheid!" en hieraan is een oproep aan zijn toehoorders verbonden om in die zin naar het woord te luisteren en dit door toewijding en eerbetoon aan God uit te drukken. In het verlengde daarvan is de hele Bijbel een verkondiging van Gods naam, een openbaring van God aan de wereld, de mensheid en zijn volk voor het leven van Gods volk. Uit deze vers ontleent Israël dat elke keer dat een persoon wordt opgeroepen voor een Aliyah tijdens het lezen van de Torah de zegening genaamd Barekhu moet worden geciteerd die verklaart dat het de Torato (Zijn Tora) is en dat deze zegen wordt gevolgd door een gemeentelijke reactie. Er staat geschreven: "Degene die de lezing begint, draagt een zegen op voordat hij de Tora voorleest, en degene die de lezing afsluit, draagt een zegen op na de lezing", (Meguilah 21b). Net zoals hij zelf door het woord Baruch (zegen), het eerbetoon van gehoorzaamheid aan de Gever van de Tora verwoordt, zo roept hij de gemeenschap op om een soortgelijk eerbetoon te brengen aan Baruch et Adonai Ham'vorach, "Zegen Adonai die gezegend moet worden". In deze zegeningen wordt de naam van God meerdere malen uitgesproken, daarom leggen de Joodse commentatoren uit dat als we Gods naam zeggen, we ons moeten concentreren op de grote betekenis van wie God is - dat hij al het verleden, heden en toekomst in zich meedraagt. Rabbi Jon Dabach says: De vier-letterige naam van God die in onze gebeden wordt geschreven, wordt nooit fonetisch uitgesproken omdat die naam het oneindige aspect van God vertegenwoordigt, dat het menselijk begrip te boven gaat. Die naam is echt een combinatie van drie Hebreeuwse woorden... Haja, Hoveh en Jehejeh- verleden, heden en toekomst. Het idee is niet alleen, dat God is en altijd zal zijn, maar dat Hij de tijd overstijgt.

Met andere woorden, God bestaat in het verleden, het heden en de toekomst -- gelijktijdig". (aish.com). De hogepriester in de tempel in Jeruzalem, die een gouden plaat op zijn voorhoofd droeg, waarop de naam van God stond geschreven, geeft ons een grote les in respect voor de naam van God. De Talmoed zegt, dat de hogepriester terwijl hij dit bord draagt, zich voortdurend moest concentreren op de naam van God die daar geschreven staat. Dus, wanneer men zich moet concentreren op de geschreven naam van G-d, dan moeten we ons des te meer concentreren bij het uitspreken van de naam van G-d. Rabbi Shraga Simmons spreekt over een van zijn vrienden die, "ooit heeft geteld hoeveel keer hij G-ds naam in de loop van een dag heeft gezegd. Tussen de gebeden in de synagoge, de zegeningen over het voedsel en de studie van de Tora - sprak hij de naam G-d 900 keer op één dag uit!. Over een heel leven gezien, is dat ongeveer 25 miljoen kansen om de juiste eer en respect te geven aan G-d". (aish.com) De Almachtige doet zoveel voor ons, elk moment, elke dag. We moeten Hem ons volledige respect en eer geven, want zoals het in deze parasja staat: "Wanneer ik Gods naam zeg, moet het met waardigheid zijn". De Wijzen van Israël (Yoma 37a) concluderen hieruit, dat iemand die een verklaring hoort waarin de naam van God wordt verkondigd, daarop moet reageren met de woorden van eerbetoon Baroech Sjem Kevod Malchuto Le'olam Va'ed, "Gezegend zij [zijn] naam, [zijn] glorie en zijn koninkrijk voor eeuwig en altijd" of hij moet laten zien, dat hij het ermee eens is en meedoet door te reageren met "Amen". Iedereen die in de Joods orthodoxe buurt loopt, heeft gemerkt dat in deze teksten de naam van God is vervangen door de uitdrukking Hasjeem (de naam). Over dit gebruik van Hashem legt Rabbijn Dabach uit: "Hasjeem" is de manier waarop het Joodse volk 'Papa' zegt. Papa is niet de wettelijke naam van de persoon, het is niet zijn Hebreeuwse naam, het is niet zijn zakelijke titel. Het is steno. Het is een manier om te zeggen, dat wij als Joden, een bijnaam voor U hebben, God. Het is een bijnaam die zowel intimiteit als respect suggereert, zoals de benaming 'Papa'. Het is een manier om je vader te vertellen, dat je van hem houdt, maar dat je nog steeds begrijpt dat hij de vader is, hij heeft de leiding. Hetzelfde geldt voor Hasjeem: We houden van u en voelen ons dicht- bij u. En tegelijkertijd erkennen we onze afstand en Wie echt de leiding heeft.



*Gedenk aan de dagen van ouds;
merk op de jaren van elk geslacht;
vraag uw vader, die zal het u
bekend maken, uw ouden, en zij
zullen het u zeggen. (Deu 32:7)*

HAFTARA 2 Samuel 22

Wat een mooi lied hebben we hier!. Het is moeilijk om elke vers van dit lied in een beperkte ruimte als dit te analyseren, maar hier ontdekken we een koning David, die ondanks al zijn avonturen en zonden een ware berouwvolle ervaring met God had en een diepe bekering onderging.

David componeerde dit lied toen hij nog jong was en werd altijd door David gezongen, zelfs voordat hij koning was, terwijl hij vluchtte voor Saul die hem wilde doden. Daarom verwijst het eerste vers naar koning Shaul, en we vinden dit lied in het boek Psalmen (18). Abarbanel telde echter, dat er 'vierenzeventig' variaties of verschillen zijn tussen Psalm 18 en 2 Samuël 22. Het is redelijk te geloven, dat dit lied werd gecomponeerd toen hij nog jong was, nadat God hem uit de handen van Saul had verlost, zoals het staat geschreven in Psalm 18, en aan het einde van zijn leven, na zoveel beproevingen en moeilijkheden, herzag hij dit lied en paste het volgens zijn levenservaring aan. Daarom zouden we kunnen overwegen, dat Psalm 18 een lied van zijn jonge leeftijd was en 2 Samuël 22 een lied van zijn ouderdom.

Dit lied wordt echter ook gezien als een herinnering aan het lied van Mosje, dat door Mosje aan Israël werd gepresenteerd en Ha' azienoe heette en parallel aan deze Haftara gelezen. Het is interessant om niet te vergeten, dat dit lied van David ook wordt voorgelezen op de zevende dag van Pesach, en het herinnert Israël aan de oversteek van de Rode Zee tijdens de Exodus. Inderdaad, Rasji leest veel van dit lied als sprekend over de wonderen van de uittocht en de splitsing van de Rode Zee die het volk van Israël overkwam en in het verlengde daarvan de wonderen die het Joodse volk in het algemeen meemaakte.

Zoals we aan het begin van deze commentaar zeiden, had koning David een echte ervaring met God, hij ontdekte een persoonlijke God en Redder die voor elk individu op aarde zorgt, en allereerst voor hem, daarom begint hij zijn lied met een sterke naam of kwaliteiten van God: "mijn rots, mijn vesting, mijn verlosser" (2), "mijn schild, mijn hoorn des heils, mijn vesting en mijn toevlucht, mijn redder" (3). "De hoorn is een metafoor voor kracht. . . volgens Mahari Kara is de hoorn des heils de trompet die uitbundig klonk door een zegevierend leger om aan te geven, dat het in de strijd heeft gezegevierd". Deze hoorn van verlossing zou dan een toespeling kunnen zijn op de laatste bazuin die zal klinken bij de komst van Masjiach om de opstanding van de doden op te roepen (1 Korintiërs 15:52). Al deze titels of kwaliteiten van God hebben zo'n diepe spirituele betekenis, dat ze allemaal in een volledig hoofdstuk van dit boek kunnen worden besproken. Aan het einde van zijn leven beseft koning David hoe diep zijn zonden waren, en hoe diep Gods Chesed (liefde) is die in staat was hem te vergeven en hem te redden, ja, van zijn vijanden, maar vooral om hem de verzekering van zijn redding te geven, daarom werd God voor hem zijn persoonlijke redder, daarom gebruikt hij zo vaak het eerste persoonlijke voornaamwoord 'mijn'. Aan het einde zal Hij voorzien in Masjiach die verlossing zal brengen, maar op dit moment is God "MIJN" Rots, Vesting, Verlosser, Toevluchtsoord, Schild, Hoorn van verlossing, Vesting en Redder.

BESORA - GOED NIEUWS - Apostolische Geschriften 1 Korintiërs 10:11-22

Deze tekst van Rabbi Sja'uel is geïnspireerd door de ervaring van Israël in de woestijn, daarom bevestigde hij tweemaal in dit hoofdstuk dat wat er met het volk van Israël is gebeurd, als voorbeeld voor ons geestelijk leven moet dienen: "Nu gebeurden deze dingen als voorbeelden. Voor ons, zodat we niet zouden hunkeren naar slechte dingen, net als zij", (1 Korintiërs 10:6), en opnieuw in vers 11. "Deze dingen zijn hen nu overkomen als een voorbeeld, en het werd opgeschreven als een waarschuwing wij op wie de einden der eeuwen zijn gekomen". Daarom geeft Sja'uel vier verboden aan de Korintiërs die zijn afgeleid van G-ds strenge oordeel over de kinderen van G-d in de woestijn.

- 1) Afgoderij is verboden met een verwijzing naar Exodus 32:6.
- 2) Seksuele immoraliteit met als gevolg de onmiddellijke uitsluiting van de gemeenschap (Numeri 25:1-9).
- 3) G-d testen of verleiden met oordeel (Numeri 21:5-6).
- 4) Ze kregen de opdracht niet te mopperen (Numeri 14:2).

1 Korintiërs 10:14-22 gaat over afgoderij. Een veel voorkomende zonde in Korinthe, een stad vol heidense tempels. Mensen aten en dronken in de tempel van hun afgoden, en deze heidense beoefening kon invloed hebben op of verward worden met de Joodse praktijk van Kiddoesj en Motse (zegen met wijn en brood). Joden zegenen nooit hun voedsel, dat is een heidense traditie, Joden zegenen G-d die elke dag voedsel geeft. Net voordat Jesjoea de aarde verliet, gaf hij een nieuwe betekenis aan de beker en de matsot van Pesach, als zijnde een symbool, een herinnering aan zijn lichaam en zijn bloed, maar toen Jesjoea deze nieuwe betekenis gaf, viel het volledig binnen de traditie van Israël, zonder invloed van heidense tradities.

Jesjoea zegende de wijn en matsa niet, hij zegende zijn vader G-d omdat hij Hem deze gelegenheid had gegeven om deze speciale nacht met de discipelen te beleven.

In dit hoofdstuk van de brief aan de Korintiërs wil Sja'ael alle gelovigen in Jesjoea waarschuwen, zich niet te gedragen zoals ze zich eerder hadden gedragen, toen ze nog geen gelovigen waren. Laten we de ervaring van Israël in de woestijn niet vergeten, toen ze aanbaden in het Heiligdom en later in de Tempel van Jeruzalem, zij namen deel aan het offer, zoals wij deelnemen aan "brood", dat het lichaam van Masjach voorstelt: "Het brood dat we breken - is het niet het delen van het lichaam van de Messias? Aangezien er één brood is, zijn wij, velen, één lichaam - want we hebben allemaal deel aan dat ene brood. Beschouw fysiek Israël. "Degenen die de offers eten - zijn zij niet partners op het altaar?" (1 Korintiërs 10:16-18). Het gevaar van het offeren aan de afgoden en het aanbidden van afgoden bestaat altijd, het is een verleiding voor iedereen die niet duidelijk weet wat hij doet, dat was ook een gevaar voor Israël: Wat wil ik hiermede dan zeggen? Dat een afgodenoffer iets is, of dat een afgod iets is? Integendeel, dat hun offeren een offeren is aan boze geesten en niet aan God en ik wil niet, dat gij in gemeenschap komt met de boze geesten. (1Co 10:19-20).

Sja'ael past vers 20 toe op de heidense offers, maar het is een directe aanhaling van het lied Ha'azinoe, dat we deze week in de parasja lezen, waar Mosje Rabbenoe zegt: "aan demonen die geen goden waren, aan goden die ze nooit hadden gekend, aan nieuwe goden die onlangs waren gekomen en voor wie je vaders nooit hadden gevreesd", (Deuteronomium 32:17), Mosje spreekt hier over het volk Israël. Dit gevaar bestond voor Israël in de tijd van de Hebreeuwse Bijbel en het verbond met de Sinaï, en het gevaar bestaat nog steeds. Wie we ook zijn, Israël of leden van het volk van Jesjoea, we kunnen in de val lopen door op heidense manieren te aanbidden, wat wordt vergeleken met "offeren aan de demonen". (Deuteronomium 32:17). We moeten dus goed nagaan wat we doen, op welke manier we het Laatste Avondmaal vieren. De trans-substantiatie gezien het feit dat de substantie van het brood en de wijn is veranderd in het echte lichaam en bloed van Jezus - is een heidens idee geïntroduceerd in het Laatste Avondmaal. De vraag die Rabbi Sja'ael in de brief aan de Korintiërs stelt, is: "drinken we uit de beker van de Heer of de beker van de duivel?". Hij zegt duidelijk: "Je kunt de beker van de Heer en de beker van demonen niet drinken. Je kunt niet deelnemen aan de tafel van de H--r en de tafel van demonen", (1 Korintiërs 10:21).

Het argument van Sja'ael hier is, dat de Korintiërs de Heer tot jaloezie zullen opwekken. In het vers van Ha'azinoe dat door Sja'ael wordt aangehaald, staat geschreven: "Ze offerden aan demonen". Israël was zich er in de woestijn niet van bewust, dat ze "offers aan demonen" brachten. Het Hebreeuwse woord voor "demonen", Sjedim is een zeer zeldzaam woord in de Tenach, slechts twee keer komt het voor, hier in Deuteronomium 32:17 en in Psalm 106:37; "Ze offerden zelfs hun zonen en hun dochters aan demonen", (Psalm 106:37). Dezelfde wortel kan echter worden gevonden in Psalm 91:6, een verwijzing naar "verspilling" en "vernietiging", dat betekent dat de verkeerde weg gaan, ons tot vernietiging zal leiden. Voor de Korintiërs was alles geoorloofd, daarom zei hij in het volgende hoofdstuk: "Want bij het eten gaat ieder verder met zijn eigen maaltijd. De een krijgt honger, de ander wordt dronken", (1 Korintiërs 11:21), maar Sja'ael zegt nee: "Wat! Heeft u geen huis om in te eten en te drinken? Of veracht u de kerk van G-d en vernedert u degenen die niets hebben? Wat moet ik je zeggen? Zal ik je hierin prijzen? Nee, ik zal niet", (1 Korintiërs 11:22). Laten we er dus bij onze volgende deelname aan het Laatste Avondmaal zeker van zijn, dat we op de juiste manier deelnemen om de H--r te eren en onze liefde voor hem te tonen.

In de tekst van Parasja Haazienoe hebben we een interessante tekst die parallel zou kunnen lopen met deze tekst van Rabbi Sja'ael, het is vers 7 die zegt: "Herinner je de dagen van de oudheid, begrijp de jaren over generaties heen. Vraag het je vader en hij zal het je vertellen, je oudsten en zij zullen het tegen je zeggen", (Deuteronomium 32:7). "Denk aan de dagen van weleer" of de oudheid, want de ervaringen van onze vader zouden als lessen voor de toekomst moeten dienen. Wanneer we ze niet meer herinneren, wordt er gezegd: "Vraag het je vader en hij zal het je vertellen, je oudsten en zij zullen het je zeggen". Het is van cruciaal belang om het verleden te herinneren om de ervaringen uit het verleden niet te hernieuwen. "Deze dingen zijn hun nu als voorbeeld overkomen en het is opgeschreven als een waarschuwing voor ons - aan wie de einden der eeuwen zijn gekomen", (1 Korintiërs 10:11). Laten we het verleden dan niet vergeten, zodat we ervan leren.

INSPIRATIE HOEK

Bij het overzien van onze geschiedenis, elke stap van vooruitgang naar onze huidige status doorlopend, kan ik zeggen: Prijs God! Als ik zie wat God heeft gedaan, ben ik vervuld van verbazing en met het vertrouwen in Christus als leider. We hebben niets te vrezen voor de toekomst, tenzij we zullen vergeten hoe de Heer ons heeft geleid en Zijn instructies in onze geschiedenis. (CET 204)

WARE GROOTSHEID

Rabbiijn Yissocher Frand vertelt ons dit verhaal. De Talmoed (Avodah Zarah 18a?), vermeldt dat Rabbiijn Yosi Ben Kisma de Tora in het openbaar onderwees, ondanks een Romeins decreet dat iedereen verbiedt dit te doen op straffe van de dood. Op een dag kreeg hij bezoek van Rabbiijn Chanina Ben Teradion. Rabbiijn Chanina Teradion vroeg hem of hij niet wist, dat de hemel de Romeinen hun macht had gegeven?. Hoe kun je pronken met hun decreten?."

"Ik vertrouw op de genade van de Hemel", antwoordde Rabbiijn Yosi Ben Kisma. "Vertel me eens, zal ik een aandeel hebben in de volgende wereld?."

"Heb je ooit iets buitengewoons gedaan?", vroeg Rabbiijn Chanina Ben Teradion.

"Ja, heb ik", zei Rabbiijn Yosi Ben Kisma. "Ik had ooit naast mijn eigen geld ook liefdadigheidsgeld in dezelfde zak. Ze raakten in de war en ik wist niet wat mijn eigen geld of liefdadigheidsgeld was. Dus gaf ik alles aan een goed doel".

"Zo ja", zei Rabbiijn Chanina Ben Teradion, "moge mijn eigen deel zo groot zijn als jouw deel, en moge mijn lot net zo groot zijn als die van jou".

Wat kunnen we van dit gesprek zeggen?. Rabbiijn Yosi Ben Kisma riskeert zijn leven om Tora in het openbaar te onderwijzen. Hij zal waarschijnlijk een vreselijke dood sterven door toedoen van de Romeinen wanneer hij wordt aangehouden.

Toch lijkt deze grote daad van heldendom hem geen aandeel in de volgende wereld te garanderen.

Welke waardige daad heeft Rabbiijn Chanina Ben Teradion ervan overtuigd, dat Rabbiijn Yosi Ben Kisma een aandeel heeft verdiend in de volgende wereld?.

Dat hij zijn eigen geld aan een goed doel gaf toen het vermengd raakte met liefdadigheidsgeld!..

Verbazingwekkend! We zien duidelijk aan deze Gemara hoe ware grootheid wordt gemeten. Opvallende heldendaden zijn geen absoluut bewijs van ware grootheid. Aan de andere kant zal het weggeven van eigen geld, dat vermengd is geraakt met liefdadigheidsgeld nooit een krantenkop halen. In feite zal niemand er ooit iets van weten. Zo'n daad laat zien uit welk hout een persoon is gesneden. Zo'n daad is een zeker teken van ware grootheid.

STOP NIET MET STUDEREN

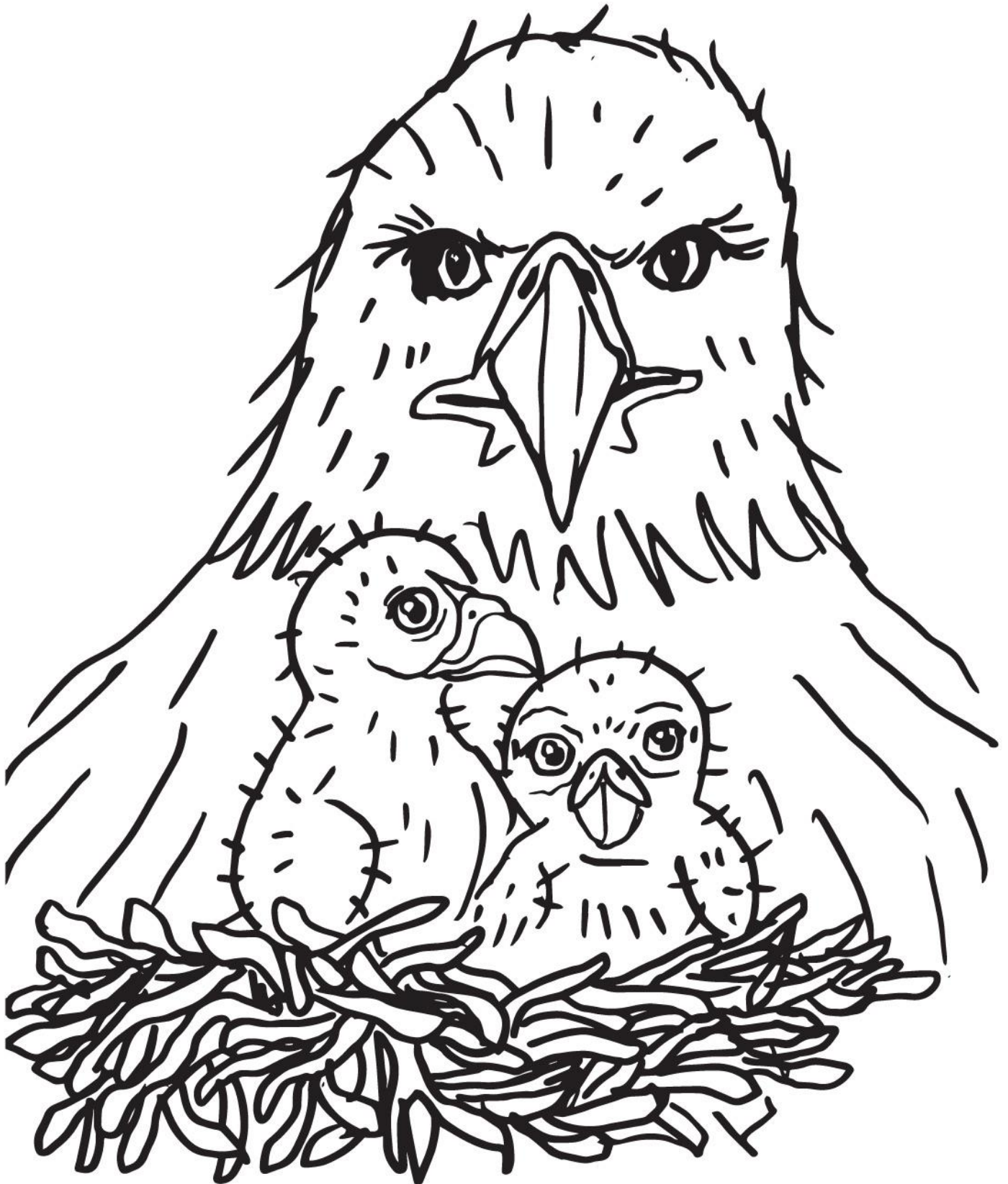
Rabbiijn Avi Geller herinnert ons aan dit verhaal van Rabbiijn Akiva: "De vissersnetten waren overal. De arme forel, zeebaars en witvis zwommen verwoed alle kanten op in een poging de netten te ontwijken. De aanblik amuseerde de sluwe vos staande op de kust. Hij verlangde ook naar een lekkere vismaaltijd. "Oh broeder vis", riep de vos, "waarom zwem je alle kanten op?".

De vissen antwoordden eenstemmig: 'Kan je alle vissersnetten niet zien die we moeten vermijden?. Deze rivier is een 'Olympische hindernisbaan' geworden - zonder gouden medaille!'. 'Oh broeder vis', riep de vos uit, 'waarom ga je niet met me mee op het droge. We kunnen samenleven zoals onze voorouders ooit deden, en ik zal je beschermen tegen alle gevaren!'. 'De vissen antwoordden in koor: 'O sluwe vos! Je staat bekend als slim, maar wat ben je een dwaas! Als we in onze levensbron - het water - in gevaar zijn, hoeveel te meer zouden we dan in gevaar zijn als we onze levensbron verzaken'. En dus werd de vos zijn lunch met vis en frietjes onthouden!'. Deze gelijkenis werd verteld door de grote talmoedische wijze Rabbiijn Akiva, om zijn koppige weigering te stoppen met het onderwijzen van Tora in het openbaar uit te leggen, ondanks het Romeinse decreet dat Tora-studie illegaal is en met de dood bestraft wordt. 'Als we in gevaar zijn bij het bestuderen van de Tora, onze levensbron', zei Rabbiijn Akiva, 'hoeveel te meer als we stoppen met studeren!'. Uiteindelijk werd Rabbiijn Akiva gearresteerd en ter dood veroordeeld door foltering. Zijn vriend Pappos werd ook gearresteerd wegens "belastingontduiking" en veroordeeld tot die beroemde kijksport, het Colosseum. Terwijl ze samen werden meegenomen, riep Pappos uit: "Gelukkig ben je, Akiva, gearresteerd voor Tora-studie. Jammerlijk voor Pappos die zal worden geëxecuteerd voor een klein misdrijf". (aish.com).

STUDEREN

De hertog van Manheim vroeg R' Zvi van Berlijn: "Waarom stellen kinderen de 'Vier Vragen' op Pesach en niet op Sukkot?. Het schijnt, dat Sukkot meer veranderingen in hun leven brengt dan Pesach!".

"Op Pesach", antwoordde R' Zvi, "ziet het kind iedereen rond de tafel zitten, op hun gemak als vrije mannen, en niet als mensen in ballingschap. Dit wekt de nieuwsgierigheid van het kind en hij vraagt: 'Waarom is deze nacht anders?'. Op Sukkot ziet het kind echter Joden verbannen uit hun huizen en zonder een echt dak boven hun hoofd. Dit verbaast hem helemaal niet; Joden hebben altijd al zo geleefd, sinds ze voor het eerst in ballingschap gingen". (A Touch of Wisdom, A Touch of Wit, p.274)



Als een arend, die zijn broedsel opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn wieken uitspreidt, er een opneemt en draagt op zijn vlerken, (Deu 32:11)